

- غیراز رنگ جامه بر آن بدوزند تا از مسلمین شناخته آیند. چون کستی برای مجوس و زنار برای ترسایان وسیله تشخیص بود غiar غالباً اختصاص به یهود می‌یافت مع هذا در بعضی موارد برای همه اهل ذمہ الزام آور می‌شد. متوكل که در الزام این امر جد داشت، اهل ذمہ را فرمود تا غیار برنهند و عسلی دارند، جهود و ترسا را. **مجمل التوادیخ** / ۳۶۱، مقایسه شود با **تجاذب الملف** / ۲۸۳. روایت ابن الاشیر: امرالموکل اهل الذمة بلبس الطیالسة العسلیة و شد الزنانیره و عمل رقعتین علی لباس ممالیکهم مخالفتين لون الشوب، کل واحد منهما قدر اربع اصابع و لون کل واحد منهما غير لون الاخری. **الکامل** ه / ۲۸۵ مقایسه با ه / ۵. ۲۹۳ در باب زنار رجوع شود به ذیل رسالت خاقانی و آندرونیکوس کمتوس، **لوهنج ایران** (عین)، سال اول / ۱۷۹-۱۸۰.
۱۴۸. در باب وزارت تنفیذ و وزارت تفویض مقایسه شود با: **فضل الله روزبهان**، **دمقود الملوك**، طبع حیدرآباد ۱۹۶۶/۰۰-۰۶.
۱۴۹. مقایسه شود با **لسترنج**، **سرزمین‌های خلافت شرقی** / ۲۲۱-۲۲۲.
۱۵۰. ۱۵۱ و ۱۵۲. در باب داریات و اینیه صاحب رجوع شود به: **احمد بهمنیار**، صاحب عباد / ۱۷۳. راجع به فخرآباد رجوع شود به: **یاقوت**، **معجم البلدان** ۴/ ۲۳۹ در باب محل آن و محل گنبد شاهنشاه، مقایسه شود با: **دکترحسین کریمان**، **آثار بازمانده از دی قديم** / ۱۵۲-۱۷۱. در باره اصفهان از جمله رجوع شود به همین فصل، شماره ۹.
- ۱۵۳ و ۱۵۴. **شیراذنامه** / ۲۸، ایضاً / ۲۳-۲۴ مقایسه شود با **محمد قزوینی**، **دیوان حافظ** / ۳۹۳.
- ۱۵۵ و ۱۵۶. **ابن البلخي** / ۲۲۱-۲، ایضاً / ۲۱۰.
۱۵۷. **احسن التقاسیم** / ۲۴۹، **شیراذنامه** / ۴.
- ۱۵۸ و ۱۵۹. **شیراذنامه** / ۳۶. گویند وقتی سرای عضدی در شیراز به ویرانی افتاد پسرش ابوغانم که در قلعه تهندرز بود «چوب و آهن آن برداشت و به قلعه برد». **ابن بلخي**، **ظاهر متنامه** / ۱۷۲.
۱۶۰. **ابن جبیر**، **الرحلة** / ۱۷۹ در بغداد بیمارستانی را وصف می‌کند که ظاهراً همین باشد. مقایسه با: **سیریل الکود**، **قادیخ پوشکی** د / ایران / ۱۸۶-۲۰۱.
۱۶۱. **احسن التقاسیم** / ۴۴-۴۵۱.
- ۱۶۲ و ۱۶۳. **مجمل التوادیخ**: نام او شیرین بود بنت سپهبد شروین و نیاگان سیده همه پادشاهان طبرستان و دیلمان بودند / ۳۹۵-۶. در باب وفات سیده قول ابن الاشیر چنین است: در ذیل حوادث سنّة ۴۱۹: و فيها توفيت ام مجدالدوله بن فخرالدوله بن (رکن الدوله بن) بویه وهى التي كانت تدير المملكة و ترتيب الاموره **الکامل** ۷/ ۳۳۴. به روایت حمدالله مستوفی: در سنّه خمس عشر و اربعماهه درگذشت، **قادیخ گزیده** / ۴۲۲. اما مؤلف **مجمل التوادیخ** والقمعی که روایت خود را از مجموعه ابوسعید آبی آخرین وزیر مجدالدوله نقل می‌کند گوید مقارن سلطنة محمود بر ری: سیده بگریخته بود به جایی و فرتوت شده / ۴. به هر حال پیداست که از چندی قبل از تسخیر ری به دست سلطان محمود، سیده دیگر صاحب قدرت و تدبیری نبوده است. در باب برادران مجدالدوله هم مؤلف **مجمل التوادیخ** گوید: و اگرچه عین الدوله از شمس الدوله بزرگتر بود ولی عهد شاهنشاه (– مجدالدوله) شمس الدوله بود. / ۳۹۷.

۱۶۴. حمدالله مستوفی: پرسش مجددالدوله رستم یازده ساله بود و منکوحة اش سیده بر ملکت مستولی شد. قادیخ گزیده /۴۱۹. مجددالدوله به قولی چهار میل داشت. ابن‌الاثیر /۱۸۹/۷، وزیل تجادب III/۲۹۷. مع هذا کوچکترین پسر سیده از فخرالدوله که چهارمین پسرش بود و ابومنصور خسرو فیروز نام داشت به موجب روایات صاحب مجلمل در ۳۸۲ ولادت یافته بود و هنگام وفات فخرالدوله نزدیک پنج سال داشت. ولادت مجددالدوله هم به موجب این روایت در ربع‌الآخر سنه تسع و سعین و ثلائمه بود که در هنگام وفات پدر هشت ساله می‌شد. مجلمل /۰۳۹۴.
۱۶۵. ابن‌الجوزی، المنتظم ۷/۰۲۰۲.
۱۶۶. مقایسه با: دستورالوزراء /۱۲۱. مجلمل التواویخ /۰۳۹۶.
۱۶۷. عنصرالعالی: سچون مجددالدوله بزرگ شد ناخف بود پادشاهی را نشایست همان نام ملک بر روی بود اما در خانه نشسته بود(و) با کنیز کان خلوت همی کرد سه، قابومنامه، باب بیست و نهم /۱۴۶.
۱۶۸. ابن‌الاثیر /۷/۰۲۸۴، این‌الاثیر /۷/۰۲۷۳-۴، این‌الاثیر /۷/۰۲۳۷-۸.
۱۶۹. به قولی صفر سنه ۴۰۹، مجلمل التواویخ /۰۴۰. به هر حال وفات شمس‌الدوله ظاهرآ در حدود سنه ۱۴۵. روی داده باشد، چنانکه بر وفق روایت ابن‌الاثیر در سنه ۴۱۱ ه. هنوز در همدان با شورش ترکان درگیر بوده است و از آن پس تا سنه ۱۴۵. که پرسش سماء‌الدوله حکمران همدان است دیگر ذکری از او در میان نیست. مقایسه با الكامل /۷/۰۳۰۷، ۰۳۱۳.
۱۷۰. قابومنامه، باب بیست و نهم /۱۴۶-۷، مقایسه شود با: قادیخ گزیده /۰۴۲۱.
۱۷۱. مجلمل التواویخ: و به جای او (– فخرالدوله) شهنشاه مجددالدوله ابوطالب رستم بن- فخرالدوله بنشست و دختر محمود سبکتکین را به زن کرد و نکاح کردند سه. /۰۳۹۷.
۱۷۲. مجلمل التواویخ /۰۴۰. تصویری از تبلیغات محمودی در ری را در حکایت اجتماع هر روزیله عده‌یی از دیران ییکار و برکنارشده دستگاه فخرالدوله درستودان نزدیک ری و برکوه طبرک می‌توان یافت. رَكْ: سیاست‌نامه /۱۲۶-۱۲۳.
۱۷۳. گردیزی /۷-۱۲، ایضاً /۷۲.
۱۷۴. نامه دانشودان، طبع قم ۱۶۶/۶، مقایسه شود با: درة‌الاخبار /۱-۶۰. در باب کتابخانه ری و آنچه به خراسان فرستاده شد با طمعه حریق گشت رجوع شود به: یاقوت، ادشاد /۲/۰۳۱۵. جهت تفصیل رجوع شود نیز به: فقیهی، آل بویه /۰۵۳۴-۰۵۰۳، دکتر غلامحسین یوسفی، طرحی میستانی /۱۱-۰۳.
۱۷۵. فناخسروین مجددالدوله که در خلبة محمود به قلعه قصران پناه گشت بعد از وفات محمود با عده‌یی از جنگجویان کرد و دیلم قصد ری کرد (سنه ۴۲۱ ه). اما از جانب سپاه غزنه که در ری بود شکست خورد بسیاری از یارانش کشته شدند و خودش نیز منهزم و بی‌نشان گشت. مقایسه با: ابن‌الاثیر /۷/۰۳۴۸.
۱۷۶. برای متن گزارش رَكْ: ابن‌الجوزی، المنتظم ۸/۰۴-۸، که خلاصه‌یی از آن در فقیهی، آل بویه /۰۵-۱۵/۷ نیز آمده است. در این گزارش از جمله هم وجود فرقه مزدکیه به معنی اخض محل تردیدست و هم تعبیری که سلطان از تعدد ازواج مجددالدوله کرده

است و اینکه با وجود ارتباط با فقهاء و با آنکه خود وی ظاهراً از مذاهب فقهی و کلامی رایج در عصر بی خبر نبوده است و جواز نکاح مقطع و حدود آن را نزد شیعه می دانسته است آن را از روی تجاهل و به طور ضمنی مربوط به رسم سجوس و عقاید قدیم قبل از اسلام قوم دیلم نشان داده است، حاکی از بهتانگری است که افشاگری تعبیری از آنست، در باب سؤال و جواب محمود با مجدد الدوله که در فصل غزنویان همین کتاب نیز بدآن اشارت شد رجوع شود به: این‌الاثیر ۷/۳۳۰.

۱۸۱. ۱۸۲ و ۱۸۳. المتنظم ۸/۵۲، این‌الاثیر ۷/۲۳۹، ایضاً ۷/۳۴۸.

۱۸۴. ترجمه محسن اصفهان ۱۱۳/۰. رسم توزیع مخارج اینگونه استحکامات بر اهل شهر ظاهراً در آن ایام سعمل بود و حتی خلیفه المسترشد نیز برای بارویی که جهت شهر بغداد ساخت در سال ۱۱۵، مخارج را بر اهل شهر توزیع کرد و قضیه، مایه ناخرسندی شد و سرانجام با تدبیر وزیر احمد بن نظام‌الملک پرداخت این توزیع از سردم رفع گردید و موجب شکر و خرسندی عام گشت. این‌الاثیر ۸/۳۱۴.

۱۸۵ و ۱۸۶. این‌الاثیر ۸/۱۵-۱۶، ترجمه قادیخانه قسطی ۵۶۲، این خلکان ۱/۴۲۱.

۱۸۷. تا سالها بعد در طی لشکرکشی علاء‌الدین حسین بن الحسین غوری (سنه ۶۴۶-۶۵۰) در آنجا طعمه حریق گردد. این‌الاثیر ۸/۴۷.

۱۸۸. بدیع الزمان فروزانفر، قادیخانه ادبیات ۱۱۷ برای تفصیل بیشتر در باب اخوان الصفا رک: دکتر ذبیح‌الله صفا، قادیخانه علوم عقلی ۰۳۲-۶۹۶.

۱۸۹. در باب احوال و آثار او رجوع شود به: محمد قزوینی، بیست مقاله ۲/۱۸۳-۱۳۸، مقایسه شود نیز با: عبدالرحمن بدوفی، مقدمه منتخب هوان الحكمه، طهران ۱۹۷۴/۴-۲۵ که در بعضی موارد از سکاپره و دعوی بی اساس خالی نیست.

۱۹۰. برای تفصیل احوال و آثارش رجوع شود به: مجتبی سینوی، از خزانین ترکیه، مجله دانشکده ادبیات طهران، سال چهارم (۱۳۳۶)، شماره سوم ۸۳-۵۹، در باب مشرب افلاتونی او مقایسه شود با: ه. کورین، قادیخانه فلسفه اسلامی (ترجمه) ۱/۱۱-۲۰.

۱۹۱ و ۱۹۲. قسطی، ترجمه قادیخانه ۵۲/۴، ایضاً مقایسه شود با: فروزانفر، قادیخانه ادبیات ۱۲۱-۱۲۰ و الکود، قادیخانه پژوهشی ۰/۱۸۰.

۱۹۳. الفهرست: الفهلویه فمسوب الی فهله اسم یقع علی خمسة بلدان و هی اصفهان والری و همدان و ماه نهاوند و آذربایجان ۱/۵. قلمرو اردوان اشه آخرین پادشاه اشکانی هم در روایات مسلمین شامل ماهین و همدان و ماسبدان و مهرجان‌تفدق و حلوان می‌شده است و او را هم ملک العجیل می‌خوانده‌اند، الاخبار الطوال ۴۳/۰.

۱۹۴. ۱۹۵. المعجم، طبع دانشگاه ۱۶۸/۱، ایضاً ۹۷/۱۶۸.

۱۹۶. چنانکه حتی در قرن هفتم، مؤلف المعجم درباره پندار رازی که شعر او را با فهلویات اهل زنگان و همدان می‌سنجد، می‌گوید: «ـ که زبان او به لغت دری نزدیکتر از پهلوی است. المعجم ۱۶۸/۱. و این طرز تعبیر از لغت اهل زنگان و همدان به لغت پهلوی ظاهراً درست همان طرز تعبیری باشد که در دیس و دامین فخر گرگانی در باب زبان اصلی آن قصه می‌گوید – ولیکن پهلوی باشد زیانش دیس و دامین ۰/۰.

۱۹۸. عوقی: و صاحبین عباد در آن وقت که استاد بدیع‌الزمان همدانی به خدمت او پیوسته او را گفت شعری بگوی گفت امتحان‌فرمای و (صاحب) سه بیت منطقی (رازی) بخواند و گفت این را به تازی ترجمه کن. لباب‌الالباب /۰۲۰۵

۱۹۹. ابن فندق: والی یومنا هذا هر فرمایه را که عیب و سرزنش‌کنند ساسی خوانند و گدایان را ساسی و ساسانی گویند. تاریخ بیهق /۴۲. مقایسه شود با فصل اول همین کتاب، یادداشت شماره ۱۷.

۲۰۰. کوسان نواگر و کوسان نواپین در دیس و دامین به عنوان اسم ذکر شده است و پیداست که اینجا باقی‌مانده عنوان عمومی خنیاگران است. در باب کوسان و نمونه شعرش رک: دیس و دامین /۰۲۰. در معنی عمومی لفظ کوسان سابقه‌اش لااقل به‌عهد بهرام گور می‌رسد. مجلل التواریخ: بهرام گور و کس را هیچ رنج و ستوه نیافت جز آنکه مردمان بی‌رامشگر شراب خوردندی پس بفرمود تا به‌ملک هندوان نامه نوشتند و ازوی کوسان خواستند و کوسان به زبان پهلوی خنیاگر بود پس، از هندوان به‌بیامند زن و مرد و لوریان که هنوز به‌جایند از نژاد ایشانند. مجلل التواریخ /۶۹. ارتباط لوریان با پیشگوسانها در اشارت شاهنامه /۱۰۴ نیز هست، برای تفصیل‌بیشتر مقایسه شود با: Boyce, M., The Parthian Gosan and Iranian Minstrel tradition, in JRAS, 1957/10-45

۲۰۱ و ۲۰۲. برای تفصیل درین باب رجوع شود به: جستجو در تصوف ایران /۹-۱۸۶، ۴۰۰-۴۰۴. در باب معاصر بودنش با دیلمیان مقایسه شود با مجمع الفصحاء /۸۴۵/۲ که البته تاریخ وفاتش با احتمال برخورد وی با طغرل موافق نیست.

۲۰۳ و ۲۰۴. رفتار با باطاهر با طغرل که به قول راوندی «سر ابریقی شکسته که سالها از آن وضوکرده بود در انگشت داشت بیرون کرد و در انگشت سلطان کرد و گفت سلطنت عالم چنین در دست تو کردم بر عدل باش» (احلة الاصدود /۹۹ یادآور برخورد همین طغرل و برادرش چغی بیگ است با شیخ ابوسعید میهنی که به قول محمدبن منور به زیارت شیخ شدند «وسلام گفتند و دست شیخ را بوسه دادند و پیش شیخ بیستادند شیخ ساعتی سر در پیش افکند و سر برآورد و گفت چغی را که سلطان خراسان بتو دادیم و طغرل را گفت که سلطان عراق را به تو دادیم ایشان خدمت کردند و بازگشتد». اصول التوحید /۱۲۹ مقایسه شود نیز با تکریم ابراهیم اینال و تعظیم وی در حق شیخ ابوسعید، اصول التوحید /۱۹۳. روایات اهل حق در باب ملاقات افسانه‌یی شاه خوشین از مظاہر تجلی در نزد این طایفه با باطاهر هم ممکن است انعکاس گونه‌یی از همین ملاقات بین وی با طغرل باشد، در باب ارتباط با اهل حق و همچنین در باب احوال شیخ برکه و شیخ فتحه رجوع شود به: جستجو در تصوف /۱۹۴-۱۸۹.

۲۰۶. در باب ارتباط احتمالی بین لوریان و لر مقایسه شود با:

Minorsky, V., Les Tsiganes Luli et les Lurs Persans, in J.A., 1931/281-305

۲۰۷ و ۲۰۸. المجمع /۱۶۶.

۲۰۹ و ۲۱۰. در باب ضرورت اجتناب از استنباط احوال باطاهر از دویشی‌های منسوب به او

رَكْ: جستجو در تصویر/ ۱۹۰۰-۱۹۰۱. درباره اهل حق برای اجمالی مفید رجوع شود به:

Minorsky, V. Iranica, Tehran, 1964/306-317

۱۱ و ۲۱۲. در باب اطلاق دویتی بر معنی رباعی از جمله رَكْ: (احقاصه الددوه/ ۳۳۳، ۳۳۹، ۳۴۶، مقایسه شود با مختصر ملجم‌قناة این بی‌بی، طبع هوتسما/ ۸۲-۳، ۱۵۰-۱۵۱، ۱۵۰-۱۵۰). در باب لعن اورامنان مقایسه شود با: المعجم/ ۹۷، ۱۶۶. در باب اوزان فهلویات و اشعار بازمائده از لهجه‌های قدیم مقایسه شود با: دکتر خانلری، وزن شعر فارسی/ ۰۷۳-۰۷۵.

۱۲ و ۲۱۳. از جمله درین بیت ابونواس:

وَبَاتَلُونَ فِي شَرْوِينَ دَسِيَّيِّيَ وَفَرْجَرَدَاتَ رَامِينَ وَ وَسِيَ
مشن و سخنوان، چاپ اول / ملاحظات ۶-۶ مقایسه با مجتبی سینوی، مجله داشکده
ادبیات طهران سال اول / شماره ۳. از قصه شروین آنچه باقی است از جمله در مأخذ ذیل
به دست می‌آید: دینوری، الاخبار الطوال / ۷۱، حمزه، قادیخ سنی ملوك الاخن و الانیا
/ ۱۶، مجمل القوایخ والقصص / ۸۶-۷، ۹۵. مقایسه شود با: نولدکه - طبری، قادیخ
ایوانیان و عربها / ۴۰۱.

۱۳ و ۲۱۴. برای تفصیل درین باب رجوع شود به:

Vasiliev, History of Byzantine Empire 1952/96

مع هذا در باب اوضاع بیزانس در دوران بعد از آرکادیوس و سری تئودوسیوس دوم که
خواجه‌یی ایرانی به نام آنطیوخوس بوده است مقایسه شود با:

Brooks; E.W., The Eastern Province, in CMH, Cambridge 1957/I/462

۱۴ و ۲۱۵. درین اقلیم آن دفتر بخوانند پدان تا پهلوی از اوی بدانند سه،

ویس و دامین / ۰. ایضاً:

فرادان وصف چیزی برشمارد چو بخوانی بسی معنی ندارد سه
ویس و دامین / ۰. در باب ایجاز و بلاغت کتب فرس (- پهلوی) مقایسه شود با
قول جاحظ در باب کتاب کاروند، در نقد ادبی ۱۸۲/۱ در باب گفته عتابی مقایسه شود
با فصل اول یادداشت شماره ۰۱۷.

۱۵ و ۲۱۶. مثل تئودو نولدکه آلمانی در رساله حماسه ملی ایوان طبع دوم، شماره ۳۲
یادداشت شماره ۲ که می‌گوید: ویس و رامین یک منظومة قدیمی که در نظر من
ارزش ادبی آن بیش از قیمت اخلاقی آن نیست. ترجمه فارسی / ۹۰ و همچنین مثل
ایتالویتری محقق ایتالیایی که در قادیخ شعر فارسی خویش آن را ابلهانه‌ترین،
ناباترین و بیمعنی‌ترین منظومه بی می‌داند که از دست شاعر کی حقیر برآمده باشد:

il più Sciocco, inetto e insipido poema che sia mai uscito della mani
d'un miserabile poetastro., Italo Pizzi, Storia della Poesia Persiana,
II/142

مؤلف اخیر که طرح موجزی از قصه را هم نقل می‌کند ارزش ادبی آن را هم فوق العاده

- نازل می‌داند و دعوی فخر گرگانی را هم در باب پهلوی بودن اصل آن محل تردید می‌پابد. در باب شباخت با قصه تریستان و ایزوت، مقایسه شود با: دکتر اسلامی ندوشن، جام جهان بین /۱۳۱۶۷، درباره قول عبید زاکانی رجوع شود به: رساله صدپند (شماره ۴۰) کلمات /۴۰.
۲۲۱. المعجم /۱۶۹، درباره تحول تدریجی این فهلویات به قالب‌های عروضی مقایسه شود با یک دویتی منسوب به ابوالعباس نهاآندی (وفات ۳۳) در مجله فصحی ۴۰/۲.
۲۲۲. جهان آسوده گشت از دزد و طرار زکرد ولور از رهگیر و عیار وسی دامین /۳۷۶.
۲۲۳. مسعودی، هرودج الذهب /۳۰۸، نام کردیه درین چاپ باید بداللوریه تصحیح شود مقایسه با چاپ اروپا III/۴۵۳-۴. همچنین مقایسه شود با: یاقوت: اللر بالضم و تشذید الراء وهو جيل من الاكراد في جبال من اصبهان و خوزستان، معجم البلدان ۵/۱۶. نیز رجوع شود به قول مسعودی: الاكراد عند الفرس من ولد كرد بن اسفندیار بن منوشهر بنهم البازنجان والشوهجان والشاذیجان والنساوه والبودیکان واللریه والجوزقان.ـ التبیه والاشراف /۷۸ که اقوال دیگر هم در باب انتساب بعضی اکراد به اعراب نقل می‌کنندو به هرحال درینجا نیز لوریه از طوایف کرد، شاید در مفهوم وسیع کلمه مذکورست. مقایسه شود با فصل ۴ یادداشت شماره ۴۲.
۲۲۴. حتی وقتی از بیرونی‌های اکراد نزد رکن‌الدوله شکایت می‌شد می‌گفت اکراد هم باید روزی بخورند. تعداد /۲۸۱.
۲۲۵. تعداد (ذیل ابوشجاع) /۹۲۸۷-۹۹، این محسن /۴۴۹-۵۴ در باب فوجام کار بدر، مقایسه شود با این‌الاثیر /۳۷۲-۳/۷.
۲۲۶. بنی عناز با آنکه غالباً القاب و نام‌های عربی هم دارند در نواحی حلوان به وسیله اکراد شاذنجان بدقدرت رسیده‌اند (۳۸۱، ۵)، و به هرحال یک سلاله کرد محسوبند. در باب آنها در الكامل این‌الاثیر، و المقتظم این‌الجوزی و مجلل التواریخ و شرف‌نامه بدليسي اطلاعات و روایات متعدد هست. برای اجمالی از احوال آنها رَك:
- Huart, C., Les Banou - Annaz, in Syria 1922
۲۲۷. در مورد پاره‌بی ازین شایعات که درباره برخی ازین خاندانها شایع بود رجوع شود به: این‌رسته، الاعلاق النفیسه /۷-۲۰۵. مع هذا علاقه به انتساب به خاندانهای قدیم همچنان باقی ماند و فی المثل در قرن نهم و دهم در دمشق خاندانی به نام بنی سخاون می‌زیست که نسب خود را به یک تن از فراعنه مصر (!) می‌رسانید. مقایسه شود با: نامه داشتوان /۸-۱۸۰-۱۸۴.
۲۲۸. علاقه خاصی که صاحبین عباد به نوادر و لغات و احوال و طبقات گذايان نشان می‌داد نمونه‌بی ازین معنی است در باب شهرت قوم به بنی ساسان و پاره‌بی اطلاعات در باب احوال آنها رَك: فقيهي، آل بوبيه /۵۸۲-۵۷۸. مقایسه شود نیز با:
- Bosworth, C.E., The Medieval Islamic underworld, 1971
- همچنین رجوع شود به فصل اول یادداشت شماره ۱۷.
۲۲۹. درباره برخی دلگران و مسخرگان اصفهان درین دوره که ازجمله با ابوالفتح بن-

العمید و همچنین با علاء الدوّلة ابن کاکویه گفت و شنود داشته‌اند رَكْ: ترجمه معامن اصفهان/ ۱۱۲-۱۱۴. در باب عیاران و سالوکان از جمله رَكْ: ابن‌الاثیر/ ۰۳۲۲/ ۷. ۰۲۳۱ و ۰۲۳۲. ناصرخسرو، معرفات/ ۹. فارابی، آدَه اهْلَ الْمَدِينَةِ الْفَاطِلَهُ/ ۹. ۰۲۳۳ برای تفصیل بیشتر در باب تجارت خارجی مسلمین درین ایام که حتی در عهد اول عباسیان هم رونق قابل ملاحظه‌اش در روایات راجع به روابط هارون‌الرشید و شارلمانی انعکاس دارد، از جمله رجوع شود به:

Spuler, B., Iran in Früh-islamischer Zeit/400-8

در باب شارلمانی و هارون‌الرشید و زمینه روایات راجع به ارتباط آنها مقایسه شود با: بارتولد، گُزِّهَهُ مَقَالَاتٌ تَحْقِيقِيٌّ/ ۲۳۱-۲۶۳ راجع به تجارت با اقوام روس و اسلو، رَكْ: ابن‌خردادبه، المَالِكُ/ ۰۳۰-۰۳۱، اصطخری فارسی/ ۱۸۲، و مخصوصاً روایت ابن‌فضلان در یاقوت، مَجْمُوعُ الْبَلْدَانِ/ ۳/ ۷۹-۸۳ جهت بررسی اجمالی در باب این بازرگانی مقایسه شود با:

Lewicki, Th., il Commercio arabo con la Russia e Con i Paesi d'occidente nei Secoli IX-XI, in Aiuon VIII, 1958/47-61.

۰۲۳۴. برای تفصیل مراجع مقایسه شود با: فقیهی، آل بویه/ ۹-۶۲۷. ۰۲۳۵. مقایسه شود با: آدم متز، قمدن اسلامی (ترجمه)/ ۱۷۳، ۱۹۲، ۲۰۰-۲۰۱. ۰۲۳۶. ناصرخسرو، معرفات: در مورد اصفهان/ ۹۵، در مورد بصره/ ۶-۱۰. ۰۲۳۷. در باب جهابذه و فعالیت آنها در اسر مالیات رَكْ: قادیخ فم/ ۱۰۵-۱۴۹. مقایسه شود با: لمتون، مالک و ذادع (ترجمه) ۱۰۲-۱۰۹. درباره مسائل مالی و بازرگانی این عهد و نقش صرافان و تقدیم در عهد آل بویه، رَكْ:

Cahen, C., Quelques problèmes économiques et Fiscaux de l'Iraq
Buyide., in AIEO, vol.X, 1952

۰۲۳۸. جرجانی: الارهاص، احداث امر خارق للعادة دال علی بعثة نبی قبل بعثتہـ. تعریفات/ ۱۱. درین ارهاصات مربوط به مولده رسول، یعقوبی: ولما ولد رسول الله زلزل ایوان کسری فسقطت منه ثلاثة عشرة شرفه و خمدت نار فارس و لم تكن خمدت قبل ذلك بالف عامـه. قادیخ ۲/۵. ابن اسحق (ترجمه): آن شب که پیغمبر علیه السلام به وجود خواست آمد چهارده برج از ایوان کسری بیفتاد و آتش مجوس در پارس کشته شد: میوت (رسول الله) ۱/۱۴۴. از همین مقوله است خبر شکستن طاق مجلس کسری ابرویز و سد دجلة العوراء؛ ابن‌الاثیر، الكامل ۱/۰۲۸۳. در باب طاعون عام که گفته‌اند به هلاک نیم یا ثلثی از تمام ساکنان عراق منجر شد و به تعبیر نولدکه از پیش به‌سود اعراب که چند سالی بعد به ایران تاختند کار کرد مقایسه شود با: طبری - نولدکه، قادیخ ایرانیان و عربها (ترجمه) / ۳۴۵، ۵۸۳.

۰۲۳۹ و ۰۲۴۰. حمزه، سنی علوک/ ۱۲۲. ایضاً همانجا، مقایسه شود با این‌الاثیر ۰/۰۹۶.

۰۲۴۱. ابن‌الاثیر، الكامل ۰/۰۲۹۶-۷، ۶/۹۸.

۰۲۴۲ و ۰۲۴۴. تجاذب الامم ۶/ ۸۲-۹۶، این‌الاثیر ۶/ ۳۴۷~.

۲۴۰. ابن فندق، تادیخ بیهق/۱۷۵. ایضاً/۱۷۶
 ۲۴۷. مقایسه شود با روایت جرفاذقانی از عتبی که حکایتی هایی درین باب نقل می کند و در تقریر همین خطرست که وی و ابن فندق بعضی اشعار از گویندگان عصر را درین باره نقل کرده‌اند که از آنجلمه است:

ت لحاجة اوغير حاجه	لا تخرجن من البيسو
ک سوتقا منه رتساجه	والبساب اغلقىه عليه
ن فيطبعخوک بشورياجه	لا يقتنصك الجائسون

تادیخ بیهق/۱۷۶

۲۴۹. در باب حکم سلطان مقایسه شود با جرفاذقانی: سلطان فرمود درین ایام که در جمله بلاد ممالک عمال و معتمدان او در انبارها باز کردند و غله‌ها بریختند و بر فرا و مساکین صرف کردند س. نسخه خطی. درباره عزیمت سلطان به غزواتش، مقایسه شود با: ابن‌الاثیر، *الکامل* ۷/۲۰۳، ۲۰۹.
 ۲۵۰. ابن‌الاثیر، ۸/۷۹. ایضاً/۸۱. ۲۵۱ و ۲۵۲. ابن‌الجوزی ۸/۱۸۰-۱۷۹.

كتاباته

- الآثار الباقية عن القرون الخالية، لأبي الريحان محمد بن احمد البيروني، طبع ادوارد زاخانو،
لابيزيك ١٩٢٣.
- آراء اهل المدينة الفاضلة، ابونصر محمد بن محمد بن طرhan الفارابي، طبع ديربيصي، ١٨٩٥.
- آل بویه و دزگاد ایشان ~ تأليف على اصغر فقيهي، طهران ١٣٥١.
- احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، لأبي عبدالله محمد بن احمد بن ابي بكر المقدسي، طبع ميخائيل يان دخويه، طبع دوم، ليدن ١٩٠٦.
- الاخبار الطوال، لأبي حنيفة احمد بن داود الدينوري.
- ادب الكتاب تأليف ابي بكر محمد بن يحيى الصولى، نسخه و عنى بتصحيحه و تعليق حواشيه،
محمد بهجة الاثري، مصر ١٣٤٥ هـ ق.
- ادشاد الادب الى معرفة الادب تأليف شهاب الدین یاقوت حموی، طبع سارجولیوث، سلسلة
اوّاق كیب، ٧ ج، لیدن ١٩٠٧-٢٦.
- ایوان ده ذمایان ساسانیان، تأليف آرتور کریستن سن، ترجمة رشید یاسمی، با ترجمه مطالی که
مؤلف به چاپ دوم افزوده است، به کوشش منوچهر امیرمکری، چاپ دوم، طهران ١٣٣٢.
- ایران ده قرون شخصیین اسلامی (تاریخ ~) تأليف برتولد اشپولر، ترجمة دکتروجاد فلاطوری،
پخش اول، طهران ١٣٤٩ ش.
- بيان الاديان در شرح اديان و مذاهب جاهلى و اسلامی که در سال ١٨٥٤ هـ، تأليف شده،
تأليف ابوالمعالی محمد الحسينی العلوی، به تصحیح عباس اقبال، طهران ١٣١٣ ش.
- پیست مقاله قزوینی (دوره کامل)، جلد اول و دوم، طبع طهران ١٣٣٢.
- قادیخ ادبیات ایوان، تأليف بدیع الزمان فروزانفر، با مقدمه و توضیحات عنایت الله مجیدی، طبع
طهران ١٣٥٤ ش.
- قادیخ ادبیات ذهان عربی، حنا الفاخوری، ترجمة عبدالمحمد آیتشی، طهران ١٣٦١ ش.
- قادیخ ادبیات دعوبها ده ذمایان ساسانیان (~ ترجمة متن طبری با تعلیقات)، تأليف تندور
نولد که، ترجمه دکتر عباس زریاب خویی، طهران ١٣٥٨ ش.
- قادیخ طبرستان تأليف بهاء الدین محمد بن حسن بن اسفندیار کاتب (معروف به ابن اسفندیار) که

- در ۱۳۱۳ هجری تألیف شده است، دو جزو در یک مجلد، به تصحیح عباس اقبال، طهران ۱۳۲۰ ش.
- نادیخ بخارا تألیف ابویکر محمدبن جعفرالترشخی ترجمه ابونصرالقباوی، و تلخیص محمدبن زفر، تصحیح مدرس رضوی، طهران ۱۳۱۷ - ترشخی.
- نادیخ بیهق، تألیف ابوالحسن علی بن زید بیوی (معروف بداین فندق)، با تصحیح و تعلیقات احمد بهمنیار، طهران ۱۳۱۷ ش.
- نادیخ بیهقی، تصنیف خواجه ابوالفضل محمدبن حسین بیهقی دیر، به تصحیح دکترعلی‌اکبر فیاض، مشهد ۱۳۵۰ ش.
- نادیخ دویان، تألیف مولانا اولیاء‌الله آملی، به تصحیح و دقت عباس خلیلی صاحب جریده اقدام، طهران ۱۳۱۳ ش.
- نادیخ منی مذولا‌الادخی والانها، تألیف حمزہ بن الحسن‌اصفهانی، طبع مطبوعة کاویانی، برلین ۱۳۴۰ ش.
- نادیخ سیستان، تألیف در حدود ۷۲۵-۴۴۵ ه، به تصحیح ملک‌الشعراء بهار، طهران ۱۳۱۴ ش.
- نادیخ طبرستان د دویان د هاذندزان، تألیف سید‌ظهیرالدین بن سید نصیرالدین مرعشی که در سنه ۸۸۱ ه، تألیف گردیده است، به تصحیح و اهتمام عباس شایان، طهران ۱۳۳۳ ش.
- نادیخ غزنویان، تألیف ک. ا. باسورث. جلد اول و دوم، ترجمه حسن انوشه، طهران ۱۳۵۶ و ۱۳۶۴ ش.
- نادیخ گردیزی یا ذین‌الاخبار تألیف ابوسعید عبد‌العزیز بن الصحاک بن محمود گردیزی، با مقدمه میرزا محمدخان قزوینی، طهران ۱۳۲۷ ش.
- نادیخ گزبد، تألیف حمدالله بن ابی‌بکر بن احمدبن نصر مستوفی قزوینی، در سنه ۷۳۰ ه. به اهتمام دکتر عبدالحسین نوابی، طهران ۱۳۳۹.
- تجادل‌الامم تألیف احمدبن محمدبن یعقوب معروف به مسکویه، به اهتمام و تصحیح ه. ف. آمدوژ، مصر ۱۳۳۲-۱۳۳۴ ه. ق.
- تجادل‌الحلف، در تواریخ خلفا و وزرای ایشان تألیف هندوشاه بن سنجرین عبدالله صاحبی نجفیانی، به تصحیح و اهتمام عباس اقبال، طهران ۱۳۱۳ ش.
- التبصیر فی الدین و تمیز الفرقۃ الناجیہ عن الفرقۃ الھالکین للامام ابی المظفر الاسفراینی، ویلیه کشف اسرار الباطنیه، عنی پنشره محمد زاهد‌الکوثری، مصر ۱۹۵۵.
- ترجمه مهامن اصفهان از عربی به فارسی به قلم حسین بن محمدبن ابی الرضا آوی در سال ۷۲۹ هجری از متن عربی مافروختی، به اهتمام عباس اقبال، طهران ۱۳۲۸ ش.
- الترجمة والنُّقل عن الفادیة فی القرون الاسلامیة الاولی،الجزء الاول کتاب التاج والآیین، تألیف الدكتور محمد محمدی، بیروت ۱۹۶۴.
- تکملة نادیخ الطبری، تألیف محمدبن عبد‌الملک‌الهمدانی، طبع مطبوعة کاثولیکیه، بیروت ۱۹۶۱.
- تمدن اسلامی «قرون چهارم هجری (رنسانس اسلام)»، تألیف آدم متز، ترجمه علیرضا ذکاوی قراگوزلو، جلد اول و دوم، طبع طهران ۱۳۶۲ ش.

التبیه والاشراف، لابی الحسن علی بن الحسین المسعودی، عنی بتصحیحه و سراجعته عبدالله اسماعیل الصاوی، قاهره ۱۹۳۸.

چهار مقاله تأثیر احمد بن عمر بن علی نظامی عروضی سمرقندی، طبق نسخه بی که به معنی و اهتمام و تصحیح مرحوم محمد قزوینی به سال ۱۳۴۷ هـ، ق در قاهره چاپ شده با تصحیح مجدد سـ به ضمیمه تعلیقات سـ به کوشش دکتر محمد معین، چاپ سوم، طهران ۱۳۴۳ شـ. خاندان نویختی، متضمن شرح حال هریک از افراد این خاندان سـ با فهرستی الفباـی از اسامی فرق سـ تأثیر عباس اقبال، طهران ۱۳۱۱ شـ.

الذخائر والتحفـ، تأثیر رشید الدین بن الزبیر، تصحیح صلاح الدین العـنـدـجـدـ، طبع کویت ۱۹۵۹. دسوم داد المخلافـه تأثیر هلال بن محسن الصابـیـ، تحقیق میخائیل عواد، بغداد ۱۹۶۴. سیاست نامه پـا مـیرـالـملـوـکـ، تـأـثـیـرـ اـبـوـعـلـیـ حـسـنـ بـنـ عـلـیـ (ـطـوـسـیـ مـلـقـبـ بـهـ نـظـامـ الـمـلـکـ)ـ مـقـتـولـ بـهـ سـالـ ۱۳۴۵ هـ، قـ، بـهـ اـهـتـمـامـ سـیدـ عـبـدـ الرـحـیـمـ خـلـخـالـیـ، طـهـرـانـ ۱۳۱۰ شـ.

شهریاران گـهـنـامـ، نـوـشـتـهـ اـحـمـدـ كـسـرـوـیـ، سـهـ بـخـشـ درـ یـکـ مـجـلـهـ، چـاـپـ سـوـمـ، طـهـرـانـ ۱۳۵۲ شـ. شیرزادـنـامـ تـأـثـیـرـ اـبـوـعـلـیـ اـحـمـدـ بـنـ اـبـیـ الـخـیرـ مـعـرـوـفـ بـهـ زـرـکـوبـ، بـهـ تـصـحـیـحـ وـ اـهـتـمـامـ بـهـمـ کـرـیـمـیـ، طـهـرـانـ ۱۳۱۰ شـ.

طبقات فـاهـرـیـ، تـأـثـیـرـ سـنـهـاـجـ الدـینـ عـشـمـانـ بـنـ سـرـاجـ الدـینـ مـعـرـوـفـ بـهـ قـاضـیـ منـهـاـجـ سـرـاجـ جـوـزـجـانـیـ درـ سـنـهـ ۱۳۴۸، بـهـ تـصـحـیـحـ عـبـدـالـعـیـ حـبـیـبـیـ، جـلـدـ اـوـلـ وـ دـوـمـ، طـبـعـ کـابـلـ ۱۳۴۲-۴۳ شـ. المـعـرـ، قـادـیـخـ اـبـنـ خـلـدـوـنـ، تـرـجـمـةـ عـبـدـالـمـحـمـدـ آـبـیـ، جـلـدـ اـوـلـ وـ دـوـمـ وـ سـوـمـ، طـهـرـانـ ۱۳۶۳-۶ شـ. عـصـرـ ذـبـینـ فـرـهـنـگـ اـیـرـانـ، تـأـثـیـرـ فـرـایـ، تـرـجـمـةـ مـسـعـودـ رـجـبـ نـیـاـ، طـهـرـانـ ۱۳۵۸.

عمدة الطالبـ فـیـ اـنـسـابـ آلـ اـبـیـ طـالـبـ (ـکـتـابـ سـ)، تـأـثـیـرـ سـهـ السـیدـ جـالـ الدـینـ اـحـمـدـ العـسـنـیـ، المـعـرـوـفـ بـاـبـنـ عـنـبـهـ، طـبـعـ ۱۳۱۸ قـ.

فوـخـیـ مـیـسـتـانـیـ، بـعـشـیـ درـ شـرـحـ اـحـوـالـ وـ رـوـزـگـارـ وـ شـعـرـ اوـ، تـأـثـیـرـ دـکـتـرـ غـلامـ مـحـسـنـ یـوسـفـیـ، طـبـعـ مشـهـدـ ۱۳۴۱ شـ.

الفرقـ بـینـ الفـرقـ وـ بـیـانـ الفـرقـةـ النـاجـیـهـ مـنـهـ تـأـثـیـرـ اـبـیـ مـنـصـورـ عـبـدـ القـاـھـرـینـ طـاـھـرـ الـبـغـدـادـیـ، المـتـوفـیـ سـنـةـ ۱۳۴۹ هـ. طـبـعـ مـحـمـدـ زـاـھـدـیـ الـحـسـنـ الـکـوـثـرـیـ، مـصـرـ ۱۹۴۸.

قبـوسـنـامـهـ، تـأـثـیـرـ عـنـصـرـ الـعـالـیـ کـیـکـاـوـسـ بـنـ اـسـکـنـدـرـینـ قـابـوسـ بـنـ وـشـمـگـیرـینـ زـیـارـ، بـهـ اـهـتـمـامـ وـ تـصـحـیـحـ دـکـتـرـ غـلامـ مـحـسـنـ یـوسـفـیـ، طـهـرـانـ ۱۳۴۰ شـ.

الکـاملـ فـیـ التـادـیـخـ، تـأـثـیـرـ اـبـیـ الـحـسـنـ عـلـیـ بـنـ اـبـیـ الـکـرمـ مـحـمـدـ بـنـ مـحـمـدـ سـهـ الشـیـبـانـیـ، المـعـرـوفـ بـاـبـنـ الـاثـیرـ الـعـزـرـیـ الـمـلـقـبـ بـعـزـالـدـینـ، الـمـتـوفـیـ سـنـةـ ۱۳۶۳، طـبـعـ مـصـرـ، اـدـارـةـ الـطـبـاعـةـ الـمـنـیرـیـهـ، ۹ جـلـدـ، ۱۳۵۳ قـ.

کـتابـ الـهـدـانـ، تـأـثـیـرـ اـحـمـدـ بـنـ يـعقوـبـ مـعـرـوـفـ بـهـ اـبـنـ وـاضـحـ الـيـعقوـبـیـ، وـیـلـیـهـ الـاعـلـاقـ الـنـفـسـهـ لـاـبـنـ رـسـتـهـ، طـبـعـ لـیـدنـ ۱۸۹۱-۲.

کـتابـ بـغـدـادـ، لـاـبـنـ طـیـفـورـ، طـبـعـ قـاـھـرـهـ، ۱۹۴۹.

گـزـیدـهـ مـقـالـاتـ تـحـقـيقـیـ، تـأـثـیـرـ وـ وـ بـارـتـولـدـ، تـرـجـمـهـ (ـاـزـ مـتـنـ روـسـیـ)ـ بـهـ قـلـمـ کـرـیـمـ کـشاـورـزـ، طـبـعـ طـهـرـانـ ۱۳۵۸ شـ.

جمـلـ التـوـادـیـخـ وـالـقـصـصـ، تـأـثـیـرـ سـالـ ۱۳۶۰ هـ، هـجـرـیـ، بـهـ تـصـحـیـحـ مـلـکـ الشـعـراءـ بـهـارـ، طـبـعـ کـلـالـةـ خـاـورـ، طـهـرـانـ ۱۳۱۸ شـ.

مجل نصيحي، تأليف فضيح خوافي، به تصحیح محمود فرج، جلد اول و دوم و سوم، مشهد ١٣٣٩-٤١ ش.

مختصر المحدثان، تأليف احمد بن محمد الهمداني، المعروف بابن فقيه الهمداني، طبع ليدن ١٣٠٢ هـ.

موج الذهب و معادن الجوهر في النابغة، تأليف أبي الحسن على بن الحسين بن علي المسعودي الشافعى، جلد اول و دوم، طبع مصر ١٣٤٦ ق.

مفاتيح العلوم، تأليف محمد بن احمد الخوارزمي المتوفى في سنة ٣٨٧، طبع ليدن ١٨٩٥. المنتظم في مفاتيح الملوك والامم لأبي الفرج عبد الرحمن بن علي العنبلاني، المعروف بابن الجوزي، طبع حيدرآباد دكنا ١٣٥٨ ق.

نامة قسر بهگشتب، به تصحیح مجتبی مینوی، طبع دوم، طهران ١٣٥٤ ش.

نشوا (المعاشر)، تأليف محسن بن علي التنوخي، طبع مرجلیوث، قاهره ١٩٢١.

دفیات الاعیان و انباء اپناء الزمان لابی العباس شمس الدین احمد بن محمد بن ابی بکر بن خلکان. حققه سـ محمد معین الدین عبدالحمید، ٦ جزء، قاهره ١٩٤٨.

یمینی - چرفادقانی، ترجمه تاریخ ~، نسخه خطی مضبوط اوایل قرن سیزدهم.

Barthold, W., Turkestan down to the Mongol Invasion, GMS., 1958.

Becker,C.H., Islamstudien. Vom Werden und Wesen der islamischen Welt, 2 Bde., Leipzig 1924, 1932.

Cactani,Z., Annali dell'Islam, A.H. 1-40, Milano 10 Vol. 1905-26.

Gobineau,A., Histoire des Perses d'après les Auteurs Grecs et Latins, 2 Vols., Paris 1869.

Kabir,M., The Buwayhid Dynasty of Baghdad, Calcutta 1964.

Kremer, Alfred Von., Culturgeschichte des Orients unter den Chalifen, 2 Bde, Vienna 1877.

Marquart,J., Eranshahr nach der Geographie des Moses Korenaci, Berlin 1901.

Schwarz,P., Iran im Mittelalter, nach den arabischen Geographen, 9 Bde, Leipzig 2926-36.

Spuler,B., Iran in Früh islamischer Zeit, Wiesbaden 1952.

Wenck,A.J., The Muslim Creed, Cambridge 1932.

فهرست راهنما

آل فرامیاب → ایلک خان

آل باذوستان → باذوستان ۳۵۹-۶۰

آل باوند ۳۶۰-۶۱

آل بویه؛ و پرداخت خراج سالانه بدربار بخارا ۴۲۱، تشکیل دولت ۴۲۱، القابشان ۴۲۴، عmadالدوله ۴۲۰، رکنالدوله ۴۲۵-۹، معزالدوله ۴۲۹، عضidalدوله فناخسرو ۴۳۰-۹، علی توسعه و پیشرفت ۴۳۱-۳، عضidalدوله = دارنده دو لقب ۴۴۴، قانونمندی ۴۴۴، وضعیت سپاه ۵۰۴، فخرالدوله ۴۵۶-۶۲، فخرالدوله و واگذار کردن امروزارت ۴۵۱-۱، دریافت ده هزار دینار به ابوالعباس ضی و ابوعلی بن حمویه ۴۶۱، فخرالدوله و ماجرای مرگش ۴۶۲، وزراء آل بویه ۴۶۳-۷، فخرالدوله و سیاست ماکیاولی ۴۶۳، انحطاط خاندان ۴۶۳، عناوین و القابشان ۴۷۰-۷۱، ابوالفوارس شیردل ۴۷۲، تقسیم قلمرو عضidalدوله بهینج قسمت ۴۷۲-۳، فخرالدوله و عنوان شاهنشاه ۴۷۳-۴، شرفالدوله ۴۷۴، بهاءالدوله ۴۷۴، بهاءالدوله و خلم خلیفه الطایع ۴۷۴، سلطانالدوله ابوشجاع ۴۷۵، عmadالدین ابا کالیجار ۴۷۶، ابوطاهر جلالالدوله ۴۷۶-۷، ابونصر خسروفیروز ۴۷۷، مذهب و اعتقاداتشان و سراسم مذهبی ۴۷۸-۹، روح تسامح در نزد آنها ۴۸۸، علاقه به آبادانی و شهرسازی و اینیه ۴۸۱-۳، عضidalدوله و توجه به وضع درمان و بهداشت ۴۸۲-۳، علماءالدوله ابوجمفر محمد - پسر کارکوبیه ۴۹۴، فلاسفه و علماءقلمر و آنان ۴۹۴-۶، بررسی عقاید آنها ۴۹۵، فاصله طبقاتی ۴۹۶، طرز معيشت خواص ۴۹۶-۱، معيشت طبقه عوام ۴۹۷، کسب و کار و تجارت مردم ۴۹۷-۱۲، تجارت با خارج ۴۹۷-۱۳، تداول چک و سفته وجود صرافان ۴۹۸

آل دابویه ۳۰۶-۸، گاوباره، گیل گیلان ۳۰۶-۸، گاوباره حکومت و لقبش ۳-۳ ۳۶۲

آل زیاره ۳۸۲، وشمکیرین زیاره ۴۰۴-۳، بیستون پسر وشمکیر ۴۰۳-۴، قابوس بن وشمکیر ۴۰۴-۷، منوچهر - نلکالعالی ۴۰۷-۱۰، انوشیروان ۴۰۷-۱۰، دارا - شرفالعالی ۴۱۱، پایان کار خاندان ۴۱۲، حکمت و دانش ۴۱۲-۱۳، عنصرالعالی کیکاووس و کتاب قابوس-

- آل مسافر- سالاریان: سر زبان بن محمد ۹، و هسودان بن محمد ۳، ابراهیم بن سر زبان ۳۱۴
- کنگریان ۸-۳۳۷
- آل هاشم: ۴-۳۲
- آل یزید- بنی شیبیان- شروانشاهان: ۳۲۶ ~
- آیین بودا: بعد از اسلام ۱۰۹
- آیین زرتشت: بعد از اسلام ۱۰۹-۱۶۰، تألیف کتب ۱۶۰-۱۶۱
- آیین مانی: بعد از اسلام ۱۰۸
- آیین یهود: در ایران بعد از اسلام ۱۰۷
- ابراهیم سیمجهون: و امارت خراسان ۳۰۳
- ابن ابی ذر: ۴۹۰
- ابن اشعت: قیام بر ضد حجاج ۳۳
- ابن الراوندی: معتزله و تشیع ۱۷۵، یهودی‌الاصل بودن ۱۷۵، العاد ۱۷۵، آثارش ۶-۱۷۵
- ابن بابویه: و تکریم رکن‌الدوله نسبت به او ۴۷۸
- ابن سینا: و کتابخانه بخارا ۴۲۷، اقامت در جرجان ۸۰۴، تأثیرش در آل بویه ۴۸۴، زندگی و آثارش ۴-۴۹۲
- ابن عزافه: و تشیع ۱۷۶، ادعای نبوت ۱۷۶، محاکمه و اعدام شدنش ۱۷۶، آثارش ۱۷۶
- نزدیکی فکری با حجاج ۱۷۶
- ابن ماکولا- ابونصر پسر ابوالقاسم هبة‌الله از خانواده بنی دلف: ۳۰۲
- ابن مقفع: احوال او ۷۷-۷۵
- ابوالحارث منصور سامانی: جانشینی پدر ۱۹۲، خلع و کورشدنش ۴۲۱
- ابوالحسن سیمجهون: و امارت خراسان ۶، امارت خراسان ۹، ایجاد آرامش در خراسان ۱۱، نفوذش در دربار بخارا و لقب ناصرالدوله و عزلش از امارت خراسان ۱۲، توطئه قتل عتبی ۲۱۳، سرگش ۲۱۴
- ابوالحسن علی بن اسماعیل اشعری: و آثار او در علم کلام ۱۶۷
- ابوالساج دیداده‌نده‌یودست- از بزرگان و سرکردگان طوایف اشروسنه: بنیانگذار سلسله ساجیان و اینکه به همراهی افسین علیه بابک سی‌جنگید ۳۰۳، انقراض خاندانش ۳۰۹
- ابوالعباس قاش: و امارت خراسان ۲۱۳
- ابوالفتح بستی: ۲۳۱
- ابوالفضل بلعمی: و وزارت امیر نصر ۱۹۷، گسترش علم و ادب ۱۹۷
- ابوالفضل محمد بن احمد: و لقب شمس‌الائمه ۳۰۲، کتاب مختصر کافی ۳۰۲، وزارت‌ش ۲۰۳ و لقب حاکم جلیل و حاکم شهید ۲۰۳
- ابوالفوارس عبدالملک بن نوح: ۱۲۲، فرار با لباس زنانه و هلاک ۲۲۳
- ابوالقاسم سیمجهون: حکومت قهستان ۲۱۸، لشکرکشی به نیشابور و صلح با بکتوزون ۲۲۰
- ابوالمنظفر بوهشی: و وزارت نوح بن منصور ۱۸۲، برکنارشدنش توسط فایق ۲۲۰
- ابوبکر محمد بن مظفر چغانی: و امارت خراسان ۱۹۹، جلب ساکان کاکی به دربار امیر نصر ۱۹۹ و تحمل نیش عقرب ۱۹۹

- ابو جعفر احمد صفاری؛ و قصیده رود کی درباره او ۱۹۶، قول نویسنده تاریخ سیستان درباره او ۱۹۷، و مباحثه و مکاتبه با فلاسفه عصر ۱۹۷
- ابو جعفر بن عبد الرحمن؛ و کتاب الانصاف ۱۶۹
- ابو جعفر عنیبی؛ شریک ابوعلی بلعمی در وزارت ۲۱، وزارت نوح بن منصور ۲۱۲
- ابودلف عجلی — ابی دلف عجلی
- ابوریحان بیرونی؛ و معنی لفظ سویتات ۲۴، انتساب به دربار غزنوی ۲۷۵، اهداء کتاب آثار الباقيه به قابوس بن وشمگیر ۱۳۴
- ابوسعید میوه‌نه؛ و آزار دیدن از کرامیه ۲۹۱
- ابوسهل اسماعیل بن علی نوبختی؛ و آثار او ۱۶۹
- ابوصالح منصور؛ و لقب امیر سدید ۲۰۸
- ابوعلی بلعمی؛ و ترجمه تاریخ طبری به فارسی ۱۹۷، وزارت عبدالملک ۲۰۷، تاریخ بلعمی ۲۶۹
- ابوعلی جیهانی؛ و روی کار آمدنش ۲۰۰، و — جیهانی
- ابوعلی چغافی؛ و بر کناری از امارت ۲۰۳، تمرد و جنگ با امیر نوح ۴۰۴، دریافت امارت خراسان از خلیفه ۲۰۵
- ابوعلی سیمجهور؛ و جانشینی پدر و لقب عماد الدله ۲۱، خودداری از ارسال خراج و سازش با بغراخان ایلک ۲۱، اسارت شدن در قلعه گردیز و قتلش ۲۱۷
- ابوعیسی وراق؛ و گرایشات و آثار او ۱۷۵
- ابومحمد حسن بن علی؛ و لقب ناصر الحق ۱۳۵، لقب اطروش و ناصر کبیر ۱۳۶، آشکار کردن خروج ۱۳۶، کناره گیری از حکومت ۱۳۷، شعر و فضل ۱۳۷، استفاده از محضر امام حسن عسکری و فرقه ناصریه ۱۳۸
- ابومحمد حسن بن موسی نوبختی؛ و کتاب فرق الشیعه و آثار دیگر ۱۶۹-۷
- ابو مسلم؛ و دعوت عباس ۲۴، سابقہ احوالش ۴۴، سیاه جامگان ۶۴، قیام ضد اموی ۶۴، قتل او ۴۸، در دفع بھا فرید و شریکین شیخ ۶۱، و نهضت سباد به خونخواهی او ۶۳، خاطره او نزد سپید جامگان ۶۴
- ابو منصور محمد بن عبد الرزاق کنارنگ طوس؛ فرمان امارت خراسان ۲۰، رسماهای نیکو و نوشته شدن شاهنامه سشور ابو منصوری به نام او ۲۰۷، جمع و تدوین خوتابی نامک ۲۰۷، اقدام به تدوین اخبار فرس باستان ۲۰۸، قطع رابطه با بخارا ۲۰۹
- ابو منصور محمد بن محمد ماتریدی؛ مؤسس علم کلام حلی و آثار او ۱۶۷-۸
- ابونصر احمد مامانی؛ و جانشینی پدر ۱۸۹، دریند کردن عم خویش ۱۹۰، ازین بردن رشد و نفوذ صفاریان در سیستان ۱۹۰، دریافت خلعت خلیفه ۱۹۱، قتل مرمزش ۱۹۲، لقب امیر شهید ۱۹۳، و — سامانیان
- ابوهاشم؛ وصیت او ۹۳، کیسانیه و راوندیه ۳۹
- ابی دلف عجلی؛ و قلعه کرج ۲۹۷، خاندانش ۲۹۹-۳۰۲، بنای کانون شعر و ادب ۲۹۸
- نام کتابها یش و شعرش ۲۹۹، شرکت در جنگ با بابک ۲۹۹
- احمد بن عبد الصمد؛ وزارت مسعود ۲۵۳

احمدحسن میمندی؛ وزارت سمعود غزنوی ۲۰۲

اخوان الصدیق؛ در قلمرو آل بویه ۴۹۴

از هرین بعین؛ و کمک به عمرولیث ۱۱۴

اسدی طوسی؛ و نظم گرشاسب نامه ۳۱۶

اسفارین شیرویه؛ ۳۸۵، تصاحب قلعه الموت ۳۸۶، تعیین جریمه برای عموم مردم ۳۸۶

اسمعیل بن احمدسامانی؛ اولین پادشاه مستقل سامانی ۱۸۴، نجات بخارا از هرج و مرج ۱۸۴

بسط قدرت و سربیچی از اطاعت دربار سمرقند ۱۸۵، جنگ با برادرش نصر و پیروزی و

تواضع دربرابر برادر ۱۸۵، آزاد کردن اسیران بدون فدیه ۱۸۷، محبویت نزد خلیفه ۱۸۷

حمله به طراز و فتح آن و اسلام آوردن امیر طراز ۱۸۸، جنگ با ترکان ۹-۱۸۸، عنوان

امیرماضی ۱۸۹، و سامانیان

اسمعیلیه؛ امام مستور و امام ظاهر ۱۵۴، فرمانروایی آذربایجان . ۳۱، و باطنی‌ها

اشعری → ابوالحسن علی بن اسماعیل اشعری

اطروش → ابو محمد حسن بن علی

اهراب؛ مهاجر تهاشان به ایران . ۳۲، اختلاط با ایرانیان ۴۸

الشین؛ سردار سیاستمدار . ۷۲، و طهریان ۷۲، اتهام همداستانی با سازیار ۷۲، نارضا یتی از وجود

ابودلف ۹۹

اکراد؛ نقش آنها در تاریخ ایران ۳۳۳، و بنی حسنیه

البتکین؛ امارتش ۷۰۰، و غزنویان

امیر اسماعیل سامانی؛ و مردم طبرستان ۱۳۵، و سامانیان

امیر المؤمنین؛ عنوان خاص حضرت علی (ع) ۱۴۴

امیر منصور؛ توجه عیاران به او، و قتلش ۲۲۵، شعری که در لباب الالباب از او ذکر شده ۲۲۶

و منتصر سامانی، سامانیان

امیر منصور همکاری ابوالقاسم سیمجرور با او ۴۲، و منصور سامانی، سامانیان

امیر منصور سامانی؛ تردد جهانگردان به دربارش ۱۹۴، شورش ابوصالح منصور ۵-۱۹۴، دوستی

با ابو جعفر احمد صفاری ۱۹۶، خروجش از ماوراء النهر و آشوب در آنجا ۱۹۸، شورش

برادرش علیه او ۱۹۸، اتهام شیعی گری و کناره گیری از حکومت ۲۰۰-۲۰۲، دودستگی

در دربارش ۲۰۰، بیماری سل ۲۰۱، علاقه به دعوت باطنی ۲۰۱-۲۰۲، توبه خانه ۲۰۱

و سامانیان

امیر نوح سامانی؛ آغاز امارت ۳۲، فرار به سمرقند ۴۲، سرگ و لقب اسیر حمیده ۴۲، و سامانیان

اهل تشیع - دوستداران علی (ع)؛ ۱۴۹، شیعه امامیه ۱۴۹، عقاید شیعه امامیه ۱۵۱

فرقه‌های زیدیه و اسماعیلیه ۱۵۲، زیدیه و عقایدشان ۱۵۲، عقاید اسماعیلیه ۱۵۳

اهل حق؛ و طریقه آنان ۱۵۰

اهل ذمہ؛ و مناصب عمدۀ دولتی آل بویه ۸۱-۴۸۰

اهل مت؛ سنی و سیارها و اعتقادات ۶۷-۶۴، اختلافات داخلی ۴۶، مذاهب چهارگانه

۴۷، اختلاف با خوارج و روافض ۱۴۷

اهوازی، علی بن هبام؛ اهداء کتاب کامل الصناعة به عضدالدوله فنا خسرو ۴۳۵

- ایغارین - نواحی قلمرو ایل دلف ۲۹۷
- ایلکخان: حرکت به بخارا و توقيف بكتوزون و پنالتکین فایقی ۲۲۳، و نسبت آل افراسیاب ۲۳۳
- باباطاهر: ۴۹۸-۹، شهرت او به عربیان ۰۰۵، دویشی هایش ۰۰۱-۵۰۰
- بابک خرمدین: و خاطره ابوسلم ۶۸، ارمنستان ۶۹، افسین ۷۰-۷
- بادوسیان → آل بادوسیان
- بازرگانی و تجارت در عهد سامانی و غزنوی: ۵-۲۸۴
- باطنی ها: دعوت پنهانی در بخارا ۱۰۲، و سه اسماعیلیه
- باکالیجاو کوهی: آخرین امیر آل زیار ۴۵
- برامکه: ۷۸-۸۱
- بستی → ابوالفتح بستی
- بكتوزون: مسؤول لشکر ابوالحارث منصور ۲۱۹، امارت خراسان ۲۲۰
- بلاهای عام - سیل، زلزله، قحطی: و تأثیر آن در زندگی هر روزینه مردم ۵۱۵-۱۸
- بلغی - ابوالفضل بلعی، ابوعلی بلعی
- بنی امیه: و اینکه سلوک بودند نه خلفا ۳۲
- بنی حسنیه: ۶۴۷-۶۹۶، و سه اکراد
- بنی دلف: ۲۹۶، اینکه این خاندان به تشیع معروف بودند ۱۰۳، و سه عجلی، ایل دلف
- بنی شیبان → آل یزید
- بنی یزید شیبانی: ۲۹۶
- بودا → آین بودا
- بولانی → قاضی بولانی
- بونصرمشکان: دییر رسایل سلطان سعود ۴۴۹
- پیرونی → ابو ریحان پیرونی
- پارسیک: زیان پهلوی سعمول عهد ساسانی ۰۰۶-۷
- پارسی ها: و مهاجرت به هند ۳
- پنشخوارگرشاه: عنوان شاهانی از نژاد اردشیر درازدست ۳۵۱
- پدریان - هواداران وصیت محمود غزنوی و جانشینی محمد ۲۴۹
- پسریان - هواداران سعود غزنوی ۲۵۲
- تاجیک: در مأواه النهر ۹
- تاریخ بخارا: و فروش بت در بازار ماخ ۱۵۹، حدود قلمرو سامانیان ۱۸۹
- تاریخ سیستان: اولین شعر فارسی ۱۰۸، رابطه صفاریان با دولت ساسانی ۱۴۰
- تاش → ابوالعباس تاش
- قاہرقی - سفیر خلیفه فاطمی و قتلش ۲۲۶ و ۲۹۱
- تبریز: ماجرای زلزله در آن ۹-۳۱۸
- تصوف: و فلسفه، و رابطه آن با علم کلام ۱۷۱، پیشوای آن ۱۷۷
- تنسر → نامه تنسر
- توحیدی، ابوحیان: کتاب مثالب الوزیرین ۴۶۸، کتاب الامتاع والمؤانة ۴۶۹

الشائزی الله: ابوالفضل جعفر بن محمد و خروج ۱۴۱، و سه علویان
جزیه: مالیات‌سرانه ۱۰، و این که در عهد اموی به حیله‌از نویسندگان وصول می‌شد ۲۰
جوی مولیان → رودکی، چهارمقاله

جیهانی: وزیر و تربیت امیرنصر در آئین ملکداری ۹۳، پایان کارش ۹۷، و سه ابوعلی‌جیهانی
چغانی → ابوعلی‌چغانی
چکرسوم، بت: ۲۴۰

چهارمقاله: شرح حال خجستانی ۱۱۰، قصیده جوی مولیان ۹۸-۹
چین: و انتظار کمک از آن در نزد اخلاف یزدگرد ۱۸، و ترس از آنان که هیاطله و نیزک ترک
را برضه یزدگرد متعدد کرد ۲۰

حاکم جلیل → ابوالفضل محمد بن احمد
حجاج: و فیروز دیلمی ۳۳، سیاست تبعیض نژادی ۴۳، و طرز سطابه خراج ۲۰
حدود العالم: و بتخانه کابل ۱۰۹، و وصف طبرستان ۳۴۳

حسن بن زید: قبول رهبری شورش طبرستان ۱۲۶، ساری را تختگاه قرارداد ۱۲۷، صدور فرمان
بر وفق مذاهب شیعه ۱۲۷، عقوبت یاغیان و پایان کار ۱۲۸

حسن بن قاسم: داعی صغیر یا سیدداعی ۱۳۸، تأسین صلح و قدرت در طبرستان ۱۳۹، اسارت
در قلعه الموت ۱۳۹، فرار و مرگ ۱۴۰

حسنک وزیر: اعدامش ۲۷۰
حلاج: عقاید و اعدامش ۱۷۶

حمره خارجی: قیام او برضه خلیفه ۶۶-۶۷
حمویه سپهسالار: حمویه نویه: حمایت از دولت امیرنصر ۱۹۴، دفع فتنه اسحق ۱۹۴،
فتحه حسین و رودی ۱۹۵، دفع فتنه احمد بن سهل ۱۹۶، دفع فتنه لیلی بن نعمان ۱۹۶
اسارت نیشابور ۱۹۶

خاندان قارن: آل زرمهه سوخراء ۷۶-۷۶، مازیار و اظهار عصیان و شعار سرخ علمان ۲۷۵
خراج: و سختگیری عمال نسبت به نویسندگان ۳۷، مالیات ارضی ۹
خراسان: و اهمیت تجاری آن ۲۸۵

خرمیه: در عهد مأمون ۸۰، پایان کار آنها به دست افسین ۷۰-۷۱

خلافت: تلقی عاسه سلیمان از آن ۴۶-۴۵

خلافت اموی و عباسی: ۴۴-۴۳
خلافت در عهد راشدین: ۴۴-۴۳

خوارج: عاقبت کارشان به روایت تاریخ سیستان ۱۰۸، اعتقاد اتشان ۷۴-۷۱، ازارقه ۱۴۸
عطویه ۹-۱۰، احیاء حکومت در سیستان ۱۹

خوبید و گدش: ازدواج سحاجه ۱۶

الدار المعزیه: نام قصر معز الدوّله در بغداد ۲۷۴
داعی صغیر → حسن بن قاسم

درگاه و دیوان: رقابت بین آنها ۹-۲۷۸

دنیای ایرانی: و احیاء آن به دست اعراب ۳۲۸

دولت فاطمی مصر ۱۰۴

دهقان: در حوزه خراج ۱۰

دیسمبر ابراهیم شادلوبه کردی از خوارج ۳۰۹، فرار به ارمنستان ۳۱۲، نایینشدن و قتل ۳۱۲

دیلمیان: ریشه تبار آنان ۶-۳۳۵

دیوان: و مساله تقسیم عطا ۴، نظام دیوانی در عهد سامانی و غزنوی ۴-۲۸۱، دیوان رسایل ۲۸۱، دیوان عرض ۲۸۱، دیوان اشرف ۲۸۲، دیوان بریده ۲۸۲، دیوان اوقاف ۲۸۳ و درگاه و دیوان

ذمی-هـ اهل ذمہ

ذوالیمینین سه طاہریان

راوندیه: مساله جانشینی ابوهاشم ۴

الرضا من آل محمد: دعوت عباس ۱، دعوت حسن بن زید ۱۲۳، دعوت محمد بن جعفر ۳۲، دعوت حسین بن محمد کوکبی ۱۲۳

روادیان: ابوالهیجان رواد ۱۵، اینکه اجدادشان از اعراب ازدی بودند ۳۱۰، اینکه با پاک خرمدین با یکی از آنها ارتباط داشت ۳۱۶، ابو منصور و هسودان ۳۱۷، اینکه برخلاف مذهب اهل سنت بودند ۳۱۷، مسلمان ۳۱۷، ابو نصر مسلمان بن و هسودان ۳۱۹

رود کی: قصیده بوی جوی سولیان ۱۹۸

روس، راهنمای دریایی: حمله آنان ۱۳۳ و ۱۳۵، حمله به ولایت اران ۳۱۰-۱۱، مقاومت مردم در برابر آنان ۱۳۱، اینکه تهاجمشان خاطره تجاوز سکاها را زنده می کرد ۳۱۱، آمدنشان به دریند ۳۲۶، حمله مجدد ۳۲۶، هجوم آنها و شکست شروانشاه ۳۲۸

زورتخت → آین زورتخت

زندله: تمایلات ابا حی و سانوی ۴-۷، این ابی العوجاء و این سقفع ۷-۷

زید بن علی: قیام او ۳۷

زیدیه: دعوت آنها ۱۲۳

ساجیان: سلسله نوچکی در آذربایجان ۲-۳، محمد بن ابی الساج ۴، یوسف بن ابی الساج ۳۰۵، ابوالمسافرفتح بن محمد ۹-۱۳، ابو الفرج ساجی ۹-۱۰

سالاریان ← آل مسافر

سامانیان: یک دولت پرقدرت و محدوده قلعه و آن ۱۸۱-۴، نسبت آنان به سامان خداة ۱۸۳، نحوه استقلال ۱۸۳، اولین پادشاه مستقل آن ۱۸۴، سورونی شدن امارت و ماوراء النهر ۱۸۶، تعیین بخارا بعنوان تختگاه ۱۸۶، عهده داری امارت طبرستان و جرجان ۱۸۸، مذهب اسماعیلیه یا قریضی ۱۹۵، انحطاط طبقه دهقان ۱۹۱، به سرآمدن دولتشان ۱۹۲، علل انحطاط آنها ۲۲۶، تأثیرشان در فرهنگ و علم ۲۲۶-۸، علم و ادب ۲۲۶-۸، حکام مستقل محلی ۲۶۴، تضاد بین عناصر لشکری و کشوری ۲۶۸، عنوان وزارت ۲۶۹، کتابخانه بخارا ۲۷۴، ترویج علم و زبان دری ۲۷۴، تألیف کتب ۲۷۴، شعراء این عصر ۲۷۵، تسامح آنان ۲۷۵ و ۲۹۰، عنوان سپهسالاری ۲۷۹-۸، ابو نصر احمد سامانی، اسماعیل بن احمد، اسیر اسماعیل، اسیر منتصر، اسیر منصور، اسیر نصر، اسیر نوح

- سبکتکین:** جانشین البتکین در غزنه، یاری امیرنوح، تقدیر کردن امیرسامانی از یاری او^{۲۱۵}
- ایجاد نظم در قلمرو سامانی**^{۲۱۸}، وفاداری به آل سامان^{۲۳۱}
- سبک:** غلام یوسف بن ابی الساج^{۳۰۶}
- سجستانی، ابوسلیمان:** ^{۴۹۰}
- سکه:** وضرب آن در عهد عبدالملک^{۵۳}
- سلاله های معلق:** و اطاعت آنها از خلفا^{۹۸}
- سلجوقيان:** و سنت های ديرينه ساماني^{۲۹۲}
- سنیاد:** فرستادن اموال به طبرستان^{۳۶۶}، کشته شدنش^{۳۶۶}
- سنیاط بقاراطی:** نام پادشاه مسيحي ارنستان^{۴۰}
- منی** → اهل سنت
- سوری بن سعیز:** ^{۲۷۱}
- سیروالملوک:** خواندن آن برای معاویه و خلفا^{۶۰}
- سیمجرور** → ابراهیم سیمجرور، ابوالحسن سیمجرور، ابوالقاسم سیمجرور، ابوعلی سیمجرور
- شبانکارگی:** و تضاد آن با زندگی شهری^{۴۳۱}
- شبانکاره:** اکراد شبانکاره؛ زموم فارس^{۸۶}، در کرمان^{۸۵}، فضلویه و پایان دادن به دولت اخلاف عضدالدوله^{۴۷۱}
- شدادیان اران:** ^{۳۱۹} ~
- شروعانشاهان** → آل یزید
- شرون دستبی:** داستانی منسوب به عهد خسرو اول یا یزدگرد^{۴۰۰}، قول مؤلف سجل التواریخ درباره آن^{۴۰۰}
- شعویه:** و مثالب عرب^{۸۰}
- شیخ مفید:** تبعید شدنش توسط عمید الجیوش^{۴۸۰}
- شیرمنگی:** مجسمه معروف دروازه همدان^{۳۸۹}
- شیعه** → اهل تشیع
- صاحب ابن العمید:** کتاب المحيط^{۴۶۶}
- صاحب الزنج:** نسب او^{۱۱۳}، فتوحات^{۴۱۱}، سرگ و از هم پاشیدگی نهضت بر دگان^{۱۱۴}
- صاحب بن عباد:** وزیر فخر الدوله^{۵۷۵} ~
- صاعد** → قاضی صاعد
- صالیلک** با صعلوکان^{۱۱۵}، محمد بن صعلوک^{۱۲۸-۴}، ابوالعباس و امارت طبرستان^{۱۹۲}
- صلینی، ہونصر** → قاضی ہونصر صلینی
- صفاریان:** و تلقی مردم از حکومت ایشان^{۱۱۹-۲}، پایان کارشان^{۱۱۹-۲}.
- طبرستان:** شهرت آن با نام مازندران^{۳۴۳}، عجایب آن^{۳۴۲}، بازرگانی آن^{۳۴۳}، حدود آن^{۳۴۳-۵}، مقاومت در برابر سهامان^{۳۴۶-۸}، چگونگی فتح آن^{۳۴۹}، ظهور علویان^{۳۴۵}، قدیمعترین سلاله های آن^{۴۵۰}
- صوابی:** خالص، امام^{۱۲۴}،
- صوابیف:** جنگهای تابستانی^{۲۷}

- صلوی، عبدالرحمن: و تأثیر کتاب صورالکواکب برای عضدالدوله فناخسرو ۴۳۵
- طاق: قلعه‌ای نزدیک رویان ۳۶۸
- طاهریان: ۹۷، طاهر بن حسین - ذوالیعینین ۹۸، حکومت اخلاف طاهر ۹۹، عبدالله بن طاهر و «استبداد منور» ۱۰۰، عبدالله بن طاهر و داستان «وانق و عذر» ۱۰۱، عبدالله بن طاهر و طرح تعلیم اجباری ۱۰۲، و کتاب القنی ۱۰۳، ابوالطیب طاهر ۱۰۴
- طغول سلجوقی: ماجرای فتح نیشابور ۲۵۸، امیر خراسان ۲۶۰
- عبدالملک سامانی → ابوالفوارس عبدالملک بن نوع
- عتبی → ابو جعفر عتبی
- عجلی → ابی دلف عجلی
- عبدالدوله دیلمی: فرمانروایی ۴۳۰-۴۳۱، تأثیر سرگش در نتیجه جنگ آل سامان و آل بویه ۲۱۳
- مرگش ۴۰۵، و → آل بویه
- علامه حلی: و کتاب انوارالملکوت و آثار دیگر ۱۷۰
- علم کلام اسلامی: ۱۶۲-۱۶۳، بحث جبر و قدر ۱۶۳
- علویان: حسن بن زید و مقابله با آل عباس ۱۲۸، قدرت مهیب ۱۲۸، تجدید دحیات ۱۳۷، دعوت ناصر کبیر یا اطروش ۱۹۱ → الثائرونی الله
- علی بن هیسی بن ماھان: سردار اسین عباسی ۲۹۸
- عمرو لیث: جانشینی یعقوب ۱۱۳، همکاری با خلیفه و سرکوبی صاحب الزنج ۱۱۴، فتنه خجستانی و رافع بن هرئمه ۱۱۵-۱۱۶، کشته شدن در حال مستی ۱۱۶، درگیری با خلیفه و سپاهش ۱۱۶
- نارضا یتی از حکومت سامانیان ۱۱۷، دفع طغیان رافع بن هرئمه ۱۱۷، ضرب سکه در فارس ۱۱۷، صبر بر مرگ پسرش ۱۱۷، توسعه حکومت ۱۱۸، سپاهیگری ۱۱۸، عیاری ۱۱۸
- پاداش خلیفه ۱۱۹، اسارت ۱۱۹، علت و چگونگی اسارت ۱۸۶-۱۸۷
- عیاران: و مداخله در امور ولایت ۱۹۶
- غزنویان: اساس دولتشان ۲۲۹-۳۰، انتساب به فیروز یزدجرد ۲۳۰، شیوه حکومت ۲۶۲
- پروردگان امراء بخارا ۲۶۷، دستگاه خلافت ۲۶۲-۳، سیراث اداری و نظامی آل سامان ۲۶۵، اتكاء به مذهب ۲۶۵، عنوان وزارت و تزلزل آن ۲۶۹-۷۰، حرص جمع آوری مال ۲۷۱، هزینه‌های دربار ۲۷۲، سپاه و آرایش لشکر ۲۷۳-۴، حمایت از علم و ادب ۲۷۴
- نظام اداری ایشان ۲۷۶-۸، جهاد با کفار و دفاع از اسلام ۲۸۶-۹، دفاع از مذاهب سنت ۲۸۹
- غزنه: و تاریخ آن ۲۲۹
- محضابری: و جوايز سلطان محمود ۴۴
- قارابی: نسب او ۱۷۱، فلسفه مشایی ۱۷۲، آثار او ۱۷۲، مدینه فاضله ۱۷۲، عزلت ۱۷۲
- قاروسی، ابوعلی: تأثیر کتابهای الایضاح والتکمله بنام عضدالدوله فناخسرو ۴۳۵
- قرخی: و سریه در مرگ محمود ۴۴۸
- فردوسی: و مأخذ بعضی داستانهای شاهنامه ۲۴۸
- فرهنگ باستانی ایران: و تأثیر آن بر طوابیف کرد و دیلم و عرب ۳۲۲
- فضولیان → تعبیر مؤلف زین الاخبار از عناصر ناراضی ۱۹۸

- فلسفه: فارابی و رازی ۱۷۱
الفهرست: و فرقه اسماعیلیه ۱۵۳
فهله: بلاد فهله سرزمین جبال: زبان فهلوی و لغت دری ۴۹۶ سه، قصه‌های پهلوانی زبان دری ۰۰۱ - ۹
- فیروزآباد: و اینکه قبل نام آن شهر گور بوده است ۳۳۴
قاپوس نامه: شرح مضمون پیام سلطان محمود به سیده و پاسخ سنجهده او ۴۸۸
قاپوس وشمگیر—آل زیار
قارن، خاندان—خاندان قارن
- قاسم الرسی: و کتاب در ردان المقنع و آراء زنادقه و مانویه ۱۰۳
قاضی بولانی: و حکایت نیزیرفت غنایم ۲۷۲
قاضی ہونصر صینی: رسول سلطان مسعود ۲۵۶
قاضی صاعد: و رنجش از ابویکر محمد بن اسحق ۲۹۱
قرامطه: و بنیانگذار مذهب آنان ۱۰۰، ابوطاهر و به غارت بردن حجرالاسود ۱۵۶، عقاید آنان ۱۵۶
- قطران تبریزی: و اشعاری درباره ابو منصور و هسودان ۳۱۷، زلزله تبریز ۳۱۹
کرامیه: ۲۹۱
- کرد فنا خسرو: نام شهر کی نزدیک شیراز که به اسر عضدالدوله ساخته شد ۴۳۵
کیسانیه: و محمد حنفیه ۳۹
کاوهاره—آل دابویه
- گنبد قاپوس: محل دفن قاپوس بن وشمگیر زیاری ۴۰۷
- گیل گیلان—آل دابویه
- لغات فارسی در عربی: ۵۹
لیلی بن نعمان: ۳۸۳
- مامون: گرایش به معتزله ۱۶۵، لقب امیرالکافرین ۱۶۶
ماتریدی: —ابو منصور محمد بن محمد ماتریدی
ماخ، بازار —تاریخ بخارا
- مازیاره: ارتباط با افشین ۱۷۱ و طاهریان ۷۲ ~
- ماکان کاکی.. ماکان بن کاکی—شوایلہ شرقی ۵ - ۳۸۴
مانی — آینه مانی
- ماهوبه: ابن ماقنه سوری ۵۴ سه، خداه دشمن ۲۶
- متکلمان امامیه: فضل بن شادان و کتاب الایضاح ۱۶۹، ابواسحق ابراهیم بن نوبخت و کتاب الیاقوت ۱۷۰
- متکلمان شیعه: و گرایش به مقالات فلسفی ۱۷۰
- معجم الدوایرخ والقصص: و حکایت دلاوری مسعود ۲۵۱
- محمد بن زکریای رازی: و فلسفه ۱۷۲، نقد فلسفه اسطو ۱۷۳، عقیده ابن سینا درباره آن ۱۷۲، تعابرات مانوی و تنوی ۱۷۳، رابطه فلسفه و دیانت ۱۷۳، آثار او ۴ - ۱۷۳، عقیده ابوحاتم

رازی درباره آثار او ۱۷۴، معلم او ۱۷۴، معالجه امیراحمدبن اسماعیل ۲۷۵
محمدبن زیدعلوی؛ و لقب حلب‌الحجاره ۱۲۹، داعی‌الى الحق و داعی اول ۱۲۹، شیوه مجازات
مخالفان ۱۲۹، حشمت و کوکبه، فضل و ادب ۱۲۹، سرکوبی القائم ۱۳۰، شکست خوردن
از اساتیخین در ری ۱۳۱، شکست از رافع بن هرثمه ۱۳۲، شکست و مرگ ۱۳۳، و داعی
سلطق و خصوصیات اخلاقی او ۱۳۳

محمدبن عبدالرزاق—ایومنصر محمدبن عبدالرزاق سه
محمدبن عبدالله طاهری؛ و دریافت اقطاع از خلیفه ۱۲۵، تملک ملک عام ۱۲۵، پایان کار او

۱۲۸

محمدبن کرام سجستانی؛ و مذهب کرامیه، ارتباط با صوفیه، و کتاب عذاب القبر ۱۶۸
محمدخزنوی؛ جانشین محمود ۴۴، سیاست صلح جویانه ۴۴، علاقه به زبان و ادب عربی ۴۵،
اسارت و کور کردنش ۱۵۱

محمود خزنوی (میف الدوّله)؛ و گرفتن نشابور از بکتوزون ۲۲۱، لشکر کشی به هند ۲۲۱،
عهدصالحه با فایق و بکتوزون ۲۲۲، و تمام قلمرو سامانیان ۲۲۲، لقب خدایگان خراسان
و خطبه خواندن به نام خلیفه القادر بالله ۲۲۲، دریافت لقب یعنی‌الدوّله و امن‌المله ۲۲۳،
 تقسیم قلمرو آل سامان با ایلک‌خان و تعیین مرز رسمی ۲۲۹، غزنه را مقر حکومت قراردادن
۲۲۹، سیری در تشکیل حکومتش ۴۴-۴۵، قدرت استبدادی و جنگ با کفار هندو ۲۳۳،
شکست دادن خلفین احمد و فتح سیستان ۲۳۴، لقب سلطان ۲۳۴، علت لشکر کشی به هند
و القاب سلطان غازی و کثیر الغزوات ۲۳۵، حاصل جنگها ۲۳۴، انعام منهیات ۲۳۶،
عدم انعکاس معاویش ۲۳۷، و ایاز، و فرزند نامشروع، و سیاست ماکیاولی ۲۳۷، اسیر-
کردن چیپال راجه وی‌هند ۲۳۸، مواجهشدن با شورش عیاران ۲۳۸، جنگ با سپاه‌ایلک‌خان
۲۳۸، غنایم بسیار از هند، و علاقه مطوعه و مجاہدان به همراهی او ۲۳۹، و امریکه ساختن
مسجد در هند ۲۳۹، فتح سونمات و شهرهای دیگر از جمله تانیسر ۴۰-۴۱، غنیمت گرفتن
تعدادی فیل ۴۲، آخرين هجوم او به هند ۲۴۲، بسط قلمرو خویش و تحکیم قدرت
۴۲-۴۲، ملاقات با یوسف قدرخان ۴۳-۴۴، تصرف خزاین آل بویه و دستگیر کردن مجد‌الدوّله
۴۴، سیاست ماکیاولی ۴۴-۴۵، گفت‌وشنود با مجد‌الدوّله در باب تاریخ و شترنج ۴۵،
بدآتش کشیدن کتابخانه آل بویه ۴۵، خواندهشدن خطبه بنامش از طبرستان تا ارمنستان
۴۶، مرگش ۴۶، تبدیل امارت به سلطنت و شکوه دربارش ۴۶، شاعران درباری ۴۶،
خصوصیات اخلاقیش ۴۷، تدبیر جنگ ۴۷، تعصبات مذهبی ۴۸، وزیرانش ۴۷-۴۸،
سوزاندن کتب فلسفی ۴۷-۴۸، توجه به شعر و ادب ۴۷-۴۸، جواب به خلیفه در باب حسنک
۴۹، مبارزه با اسماعیلیه ۴۹-۵۱، ماجرای آتش‌زدن کتابخانه صاحب‌بن عباد ۴۶-۴۹،
تسخیر ری ۴۸۹، سوزاندن کتابخانه ری ۴۸۹

مرجنه؛ ۱۶۳، قدریه و ساقه آن ۱۶۴، قدریه؛ مجوس هذه الامه ۱۶۴

مردآویج‌بن زیاذ؛ ۳۸۲، دلاوریها یش در فتح طبرستان و جبال ۳۸۶، عدم اطاعت از اسفار ۳۸۷،
گذشته‌اش ۳۸۸، احیاء سلطنت غیر عربی ۳۹۱، ساختن تاج زرین سرچع، و تعمیر ایوان و
طاق کسری ۳۹۱، کشته شدنش به دست غلامان ۳۹۵

مرزبان‌نامه؛ انشاء آن بوسیله سر زبان بن رستم ۳۸

مروج الذهب مسعودی: انضباط صفاریان ۱۲۱

مسئله محنه: تفتیش عقاید در خلافت عباسی ۱۶۵

مسعود غزنوی: بر تخت نشستن او در هرات ۲۵۱، دستگیری و اعدام حسنک وزیر ۳-۲۵۲، جنگ هند و تسخیر قلعه سربستی ۲۵۳، تاخت و تاز ترکمانان ۶-۲۵۴، تاجگذاری او ۲۵۶، برگزاری مراسم عید اضحی و جشن مهرگان ۷-۲۵۷، لشکر کشی مجدد به هند ۲۵۷، شورش مجدد ترکمانان و قراخانیان ۷-۲۵۸، صلح اجباری با ترکمانان ۹-۲۵۹، جنگ دندانقان ۲۶۰، بزرگ قهرمانانه در ساریکله ۱۱-۲۶۸، استبداد رای ۲۶۸، بردن منوچهری شاعر به غزنه ۲۷۶

مسکویه، ابوعلی: کتابداری کتابخانه ابوالفضل بن عمید ۴-۶۹، تعایلاتش ۶-۴۹۵

مسفان - رئیس سجوس: ۴-۳۵۴، سسفان دنباآوند ۳-۳۶۶، سسفان ولاش ۳۷۰

مسوده بغداد - سیاه جامگان: ۳-۹۲، عمال خلفا ۳۹۶

مطوعه: ۱۰۰، صالح بن نصر کنعانی رهبر مطوعه ۱۰۰، و خوارج ۱۰۶، شرکت در جنگهای محمود ۴-۳۵

معاویه: اولین ملک در اسلام ۱-۴۵

معتنزله: و اصول خمسه ۵-۶۴، تأثیر عقاید دیگر در آن ۱-۶۶

معصومی، ابوعبدالله: به دارآویخته شدنش ۹-۴۸۹

قدسی، سیاح عرب: تنوع لهجه ها ۸-۸۷، شرح بازرگانی عهد سامانی ۴-۲۸۴

مقنع: نهضت و آراء او ۶۴-۷

ملکان ملکانه هزوارش شاهان شاه ۱-۱۱، ۱-۴۴

مشاد دینوری: صوفی و زاهد، کشته شدنش به دست سپاه سرداریج ۳-۳۹

منتصر سامانی - امیر منتصر، سامانیان

منصورین طلحه: حکیم آل طاهر ۱-۱۰۱

منصور سامانی - ابوالحارث منصوره، ابو صالح منصوره، امیر منصوره

موالی: و التزام به حرفة ها ۵-۵، اینکه فقهای غالباً از آن طبقه بودند ۷-۷

المؤید بالله: ابوالحسن احمد هارونی ۱-۱۴۲

مودود: و جانشینی مسعود ۲-۶۱

المهدی لدین الله (والقائم بحق الله): فرزند حسن بن قاسم ۱-۱۴۱

بیمندی - احمد حسن بیمندی

ناصر کبیر - ابو محمد حسن بن علی

الناطق بالله: ابوطالب یحیی ۱-۱۴۲

نامه تنسی: و توجیه حکومت سامانیان ۳-۳۵۱

نزهۃ القلوب: شرح طبرستان ۴-۴

نصاری: در ایران بعد از اسلام ۸-۱۵۷

نصر سامانی - امیر نصره، سامانیان

نویختی - ابو محمد حسن بن موسی

روح بن منصور: امارتش ۱-۲۱، فرار از مقابل بغراخان ایلک ۴-۲، فتح بزرگ سپاهیانش ۵-۲۱۰

- معاهده با ایلکخان ۲۱۷
 نوع سامانی — امیرنوح —، سامانیان
 نیکی نومه: ۳۸۰
 واقع: و لقب خنزیر ۱۶۶
 وشمگیرزیاری: خصوصت با آل بویه ۲۱۰، و — آل زیار
 وکیل دن: ۲۷۸
 ویس و رامین: و توصیفی که از دیلمیان دارد ۳۳۴، — داستانی منظوم از فخرالدین اسعدگرگانی
 ۵۰۲-۶
 هارون الرشید: و حمزه خارجی ۶۶، و رافع بن لیث ۶۷، و آغاز خلافتش ۳۷۲
 هندوان: و کینه مسلمین ۲۸۸
 یزدگرد: به چین فرستادن اموال ۱۸، موکب چهارهزار نفری ۲۰، مدعی او در شمال عراق
 ۲۲، بعداز وقعة جلو لا و نهاؤند ۲۳، دهقان اصفهان ۴۲، در کرمان و سیستان ۵۰،
 جنازه اش در نزدیک آسیاب مردو ۲۶، دو دختر از اهل حرم او که به مدینه فرستاده شدند ۲۷
 بزید بن مهاب ازدی: ماجراي به گردش درآوردن آسیاب با خون ۴۶۳
 یعقوب لیث: ولادت ۴۰، عیاری ۱۰۴، سپهسالاری ۱۰۶، امارت مطوعه و عیاران ۱۰۷،
 فرستادن هدیه برای خلیفه ۱۰۷، و عمارین یاسر سرکرده خوارج ۱۰۷-۸، و صالح بن نصر
 ۱۰۷، برخورد با طاهریان ۹-۱۰، سوچقصد به جانش ۱۰۹-۱۱، عرضه شمشیر به عنوان
 عهد و لواه ۱۱، و عبدالله سگزی و برادرانش ۱۱۰، فتح کرمان و فارس ۱۱۱، اظهار بیزاری
 المعتمد بالله از او ۱۱۱، پیشنهاد همکاری با صاحب الزنج ۱۱۱، شکست در دیرالعاقول
 ۱۱۲، خودداری از سازش با خلیفه ۱۱۲، بیماری و مرگ ۱۱۲
 یوسف بن ابی الساج: سختگیری در حق نصاری، ضرب سکه به نام خلیفه عباسی ۳۰۷، پناه دادن
 پسر اطروش ۸-۹، ساموریت دفع قرمطیان ۸-۹، شکست از قرامطه و قتلش ۹-۱۰، و —
 ساجیان
 یوم الغدیر— یوم خدیر: ۱۵۰
 یهود— آئین یهود

